



## “เกร็ดความรู้ สนธิสัญญาห้ามอาวุธนิวเคลียร์ Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons Meeting of States Parties (TPNW)”

TPNW เป็นสนธิสัญญาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อห้ามการพัฒนา ทดลอง ใช้ผลิต สร้าง หรือจัดหา อาวุธนิวเคลียร์มาด้วยประการอื่นใด ครอบครอง หรือสะสมอาวุธนิวเคลียร์หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่น ๆ และเน้นย้ำความสำคัญของผลกระทบทางมนุษยธรรม ภัยของอาวุธนิวเคลียร์ต่อความมั่นคงมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการสร้าง ความตระหนักรู้ของประชาชนและเยาวชนเกี่ยวกับความ เสี่ยงและอันตรายจากอาวุธนิวเคลียร์ โดยคณะ รัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2560 เห็นชอบ ให้ประเทศไทยลงนามและให้สัตยาบัน TPNW และ มอบหมายให้สำนักงานสภาพัฒนาการศรัทธาแห่งชาติ

(สมช.) เป็นหน่วยประสานงานหลักระดับชาติของการ ดำเนินการตามพันธกรณีของ TPNW ทั้งนี้ประเทศไทย ได้ลงนามและให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2560 ซึ่ง TPNW มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2564 โดยสาธารณรัฐออสเตรียได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม รัฐภาคีสนธิสัญญาห้ามอาวุธนิวเคลียร์ ครั้งที่ 1 (First Meeting of States Parties -1 MSP) ระหว่างวันที่ 21-23 มิถุนายน 2565 และ การประชุม Vienna Conference on the Humanitarian Impact of Nuclear Weapons (HINW22Vienna) ณ กรุง เวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย

สนธิสัญญาห้ามอาวุธนิวเคลียร์ (Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons - TPNW) เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันทางกฎหมายเพื่อห้ามอาวุธนิวเคลียร์ และนำไปสู่การทำลายอาวุธดังกล่าวโดยสิ้นเชิง ซึ่งสนธิสัญญาได้ตระหนักถึงผลกระทบที่ร้ายแรงด้านมนุษยธรรมอันเป็นผลจากการใช้อาวุธนิวเคลียร์ สนธิสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมข้อห้ามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ และการจัดหาความช่วยเหลือจากการใช้และทดลองอาวุธนิวเคลียร์และการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการปนเปื้อน รวมทั้งให้แนวทางในการยึดมั่นแก่ทุกรัฐ รวมถึงรัฐที่ครอบครองหรือเกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์ โดยมีพันธกรณีทั้งหมด 20 ข้อ ดังนี้

### ข้อ 1 ข้อห้าม (Prohibitions)

ห้ามรัฐภาคีพัฒนา ทดลอง ผลิต สร้างได้มาครอบครองหรือสะสมอาวุธหรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ รวมทั้งถ่ายโอน หรือควบคุมอาวุธหรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ใดๆ มาจากหรือให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม นอกจากนี้ยังห้ามมิให้ช่วยเหลือ ส่งเสริม จูงใจหรือข่มขู่ โดยวิธีใดก็ตาม เพื่อให้ผู้ใดกระทำการกิจกรรมใดที่ได้ห้ามรัฐภาคีไว้ภายใต้สนธิสัญญานี้ และห้ามมิให้จัดตั้ง ติดตั้ง หรือปล่อยอาวุธหรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ในอาณาเขตหรือ ณ ที่ใดที่หนึ่งภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของรัฐภาคี

### ข้อ 2 คำประกาศ (Declarations)

แต่ละรัฐภาคีจะต้องเสนอคำประกาศไปยังเลขาธิการสหประชาชาติไม่เกิน 30 วัน ภายหลังจากสนธิสัญญามีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีนั้นโดยคำประกาศจะต้องประกาศว่า (1) รัฐเคยเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์มาก่อน แต่ได้กำจัดโครงการนิวเคลียร์ของตนแล้ว ก่อนที่สนธิสัญญาจะมีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีนั้น (2)

รัฐยังคงเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์อยู่ หรือ (3) รัฐมีอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ที่รัฐอื่นเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมในอาณาเขตหรือ ณ ที่ใดภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตน และเลขาธิการสหประชาชาติจะต้องส่งคำประกาศให้รัฐภาคีทั้งหมดด้วย

### ข้อ 3 การพิทักษ์ความปลอดภัย (Safeguards)

แต่ละรัฐภาคีที่ไม่ได้เป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ จะต้องรักษาพันธกรณีว่าด้วยการพิทักษ์ความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ของตนที่มีต่อของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA safeguards obligations) ณ เวลาที่สนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับ โดยไม่กระทบต่อตราสารเพิ่มเติมใดๆ ที่อาจนำรับรองในอนาคต

แต่ละรัฐภาคีที่ไม่ได้เป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ และยังไม่ได้มีการดำเนินการให้เป็นไปบังคับใช้พันธกรณีดังกล่าว จะต้องมีส่วนร่วมกับทบวงการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และดำเนินการให้ความตกลงว่าด้วยการพิทักษ์ความปลอดภัยโดยสมบูรณ์ (A Comprehensive Safeguards agreement) (เอกสารเลขที่ INFCIRC/153 (ฉบับแก้ไข)) มีผลใช้บังคับไม่เกิน 18 เดือนนับจากสนธิสัญญามีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีนั้น แต่ละรัฐภาคีจะต้องคงไว้ซึ่งพันธกรณีดังกล่าวโดยไม่กระทบต่อตราสารเพิ่มเติมใดๆ ที่อาจรับรองในอนาคต

#### ข้อ 4 การนำไปสู่การกำจัดอาวุธนิวเคลียร์โดยสิ้นเชิง (Towards the total elimination of nuclear weapons)

หลังจากวันที่ 7 กรกฎาคม 2017 แต่ละรัฐภาคีที่ประกาศว่าเคยเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ และได้กำจัดไปก่อนที่สนธิสัญญาจะมีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีนั้น จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีหน้าที่และได้รับมอบหมายในการพิสูจน์ยืนยันว่าการกำจัดอาวุธนิวเคลียร์ดังกล่าวไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างเดิมได้อีก โดยหน่วยงานดังกล่าวรายงานต่อรัฐภาคี และรัฐภาคีจะต้องจัดทำความตกลงว่าด้วยการพิทักษ์ความปลอดภัย (safeguards agreement) กับทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศด้วย

แต่ละรัฐภาคีที่ประกาศว่าเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือควบคุมอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ในเวลาที่ยังเข้าร่วมเป็นรัฐภาคีแล้วจะต้องทำให้อาวุธหรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์ดังกล่าวพ้นจากสภาพที่พร้อมใช้งานโดยทันที และทำลายอาวุธนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ โดยไม่ช้ากว่ากำหนดเวลาที่การประชุมของรัฐภาคีสันติสัญญาครั้งแรกกำหนดขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแผนการตรวจพิสูจน์และกำจัดโครงการอาวุธนิวเคลียร์ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายและกำหนดกรอบเวลา ซึ่งรวมถึงแผนการกำจัดและปรับเปลี่ยนสถานประกอบการทางอาวุธนิวเคลียร์ให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างเดิมได้อีกด้วย โดยรัฐภาคีจะต้องส่งแผนดังกล่าวต่อรัฐภาคีอื่นๆ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐภาคี ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวจะร่วมเจรจาในแผนที่เสนอและส่งให้ที่ประชุมรัฐภาคีสันติสัญญาหรือการประชุมทบหวนครั้งต่อไป ขึ้นอยู่กับว่าการประชุมใดเกิดขึ้นก่อน และรัฐภาคีจะต้องจัดทำความตกลงว่าด้วยการพิทักษ์ความปลอดภัยกับทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รัฐภาคีจะต้องคงไว้ซึ่ง

พันธกรณีการพิทักษ์ความปลอดภัยดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยไม่กระทบต่อตราสารเพิ่มเติมใดที่รัฐภาคีอาจรับรองในอนาคต และรัฐภาคีจะต้องส่งคำประกาศสุดท้ายต่อเลขาธิการสหประชาชาติว่าได้บรรลุพันธกรณีตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้แล้ว

แต่ละรัฐภาคีที่มีอาวุธนิวเคลียร์หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่น ๆ ของรัฐอื่นอยู่ในอาณาเขตของตนหรือ ณ ที่ใดภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตน จะต้องทำให้มั่นใจว่ามีการถอนอาวุธดังกล่าวออกจากดินแดนโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ แต่ไม่ช้ากว่ากำหนดเวลาที่ที่ประชุมรัฐภาคีสันติสัญญาครั้งแรกกำหนดขึ้น เมื่อมีการถอนอาวุธหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวแล้ว รัฐภาคีจะต้องส่งคำประกาศต่อเลขาธิการสหประชาชาติว่าได้บรรลุพันธกรณีตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้แล้ว

แต่ละรัฐภาคีที่อยู่ภายใต้ข้อนี้ จะต้องส่งรายงานความคืบหน้าการอนุวัติการพันธกรณีภายใต้ข้อนี้ ต่อที่ประชุมรัฐภาคีแต่ละครั้งและต่อที่ประชุมทบหวนแต่ละครั้ง จนกว่าจะบรรลุพันธกรณีดังกล่าว

#### ข้อ 5 การดำเนินการในระดับชาติ (National implementation)

รัฐภาคีจะต้องใช้ตามมาตรการทางกฎหมาย การบริหาร และมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาฯ รวมทั้งการการลงโทษต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ได้ห้ามรัฐภาคีไว้ภายใต้สนธิสัญญานี้ ทั้งโดยบุคคลหรือในดินแดนที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของรัฐภาคีนั้น

#### ข้อ 6 การช่วยเหลือเหยื่อและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม (Victim assistance and environmental remediation)

แต่ละรัฐภาคีจะต้องให้ความช่วยเหลือบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนซึ่งได้รับผลกระทบ

จากการใช้หรือทดลองอาวุธนิวเคลียร์โดยเป็นไปตามหลักกฎหมายมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูเยียวยา การสนับสนุนทางจิตวิทยา และการให้ความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคม และสถานะทางเศรษฐกิจ รวมถึงการใช้มาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตน ที่มีการปนเปื้อนอันเป็นผลจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทดลองหรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ โดยการดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้ข้อนี้จะต้องไม่กระทบต่อหน้าที่และพันธกรณีใดๆ ของรัฐอื่นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศหรือความตกลงทวิภาคี

#### **ข้อ 7 ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ (International cooperation and assistance)**

แต่ละรัฐภาคีจะต้องร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกการอนุวัติการสนธิสัญญาฯ นี้ โดยแต่ละรัฐภาคีมีสิทธิในการแสวงหาและรับความช่วยเหลือจากรัฐภาคีอื่น หากสามารถกระทำได้ ส่วนรัฐภาคีที่อยู่ในสถานะที่จะกระทำได้ต้องให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค วัสดุอุปกรณ์ และด้านการเงินแก่รัฐภาคีอื่น รวมถึงความช่วยเหลือแก่เหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากการใช้หรือทดลองอาวุธนิวเคลียร์ หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่น ๆ

นอกเหนือจากนี้ ความช่วยเหลือภายใต้ข้อนี้สามารถดำเนินการผ่านทางระบบสหประชาชาติ องค์การหรือสถาบันระดับชาติ ภูมิภาค หรือระหว่างประเทศ องค์การหรือสถาบันไม่แสวงหาผลกำไร คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ (ICRC) สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (IFRC) หรือบนพื้นฐานทวิภาคี



รัฐภาคีที่เคยใช้หรือทดลองอาวุธนิวเคลียร์หรือระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ จะต้องมีความรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือต่อรัฐภาคีที่ได้รับผลกระทบอย่างเพียงพอ เพื่อวัตถุประสงค์ของการให้ความช่วยเหลือเหยื่อและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม โดยที่จะไม่มีผลกระทบหน้าที่หรือพันธกรณีอื่นใดที่รัฐภาคีอาจมีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

#### **ข้อ 8 การประชุมของรัฐภาคี (Meeting of States Parties)**

รัฐภาคีจะต้องมีประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพิจารณาและตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้หรืออนุวัติการสนธิสัญญาฯ นี้ และมาตรการสำหรับการลดอาวุธนิวเคลียร์อื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง โดยการประชุมครั้งแรกจะจัดขึ้นโดยเลขาธิการสหประชาชาติภายใน 1 ปี หลังจากสนธิสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ และจัดการประชุมครั้งต่อไปเป็นประจำทุก 2 ปี เว้นแต่รัฐภาคีจะเห็นชอบเป็นอย่างอื่น และที่ประชุมรัฐภาคีจะต้องรับรองระเบียบการประชุมในการประชุมรัฐภาคีสมัยแรก โดยก่อนที่จะรับรองระเบียบการประชุมดังกล่าวให้ใช้ระเบียบการประชุมตามการประชุมสหประชาชาติเพื่อการเจรจาตราสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายเพื่อห้ามอาวุธนิวเคลียร์นำไปสู่การกำจัดอาวุธนิวเคลียร์โดยสิ้นเชิงไปพลางก่อนเลขาธิการสหประชาชาติ จะจัดการประชุมรัฐภาคีสมัยวิสามัญเมื่อความจำเป็น

โดยมีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐภาคี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสาม และหลังจากที่สนธิสัญญามีผลใช้บังคับเป็นเวลา ๕ ปี เลขานุการจะจัดการประชุมทบทวนการดำเนินงานของสนธิสัญญาและความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายของสนธิสัญญา การประชุมทบทวนจะจัดขึ้นเป็นประจำทุก 6 ปี เว้นแต่รัฐภาคีจะเห็นชอบเป็นอย่างอื่น ส่วนรัฐภาคีที่อยู่เป็นภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ นี้ ตลอดจนองค์ภาวะอื่นของสหประชาชาติ องค์กร หรือสถาบันที่เกี่ยวข้องจะได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมของรัฐภาคี และการประชุมทบทวนในฐานะผู้สังเกตการณ์

### ข้อ 9 ค่าใช้จ่าย (Costs)

ค่าใช้จ่ายของการประชุมรัฐภาคี การประชุมทบทวนและการประชุมรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ จะต้องเป็นความรับผิดชอบของรัฐภาคีและรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ แต่เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ตามการกำหนดอัตราค่าบำรุงของสหประชาชาติ ซึ่งได้มีการปรับตามความเหมาะสมแล้ว ส่วนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของเลขานุการสหประชาชาติในการเวียนคำประกาศตามข้อ 2 รายงานตามข้อ 4 และการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อ 10 จะต้องเป็นความรับผิดชอบของรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ ตามการกำหนดอัตราค่าบำรุงของสหประชาชาติ ซึ่งได้มีการปรับตามความเหมาะสมแล้ว

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ตามข้อ 4 รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการทำลายอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุระเบิดนิวเคลียร์อื่นๆ และการยกเลิกโครงการอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งรวมถึงการยกเลิกหรือปรับเปลี่ยนสถานประกอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาวุธนิวเคลียร์จะต้องเป็นความรับผิดชอบของรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ ที่ดำเนินมาตรการเหล่านั้น

### ข้อ 10 การแก้ไขเพิ่มเติม (Amendments)

ในเวลาใดก็ตามภายหลังจากที่สนธิสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ รัฐภาคีใดสามารถเสนอข้อแก้ไขสนธิสัญญาฯ นี้ได้ โดยจะต้องแจ้งเนื้อหาของข้อแก้ไขดังกล่าวต่อเลขานุการสหประชาชาติ ซึ่งจะดำเนินการเวียนให้รัฐภาคีให้ความเห็นว่าจะพิจารณาข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ หากภายในระยะเวลา 90 วัน หลังจากการเวียนข้อเสนอดังกล่าวเลขานุการสหประชาชาติได้รับการแจ้งจากรัฐภาคีเสียงข้างมากกว่าให้การสนับสนุน การพิจารณาข้อเสนอดังกล่าว ข้อเสนอนั้นจะได้รับการพิจารณาในการประชุมของรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ ต่อไป หรือในการประชุมทบทวนสมัยถัดไป ขึ้นอยู่กับว่าการประชุมใดจะมาถึงก่อน

ในการประชุมของรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ หรือการประชุมทบทวนสามารถตกลงเรื่องข้อแก้ไข ซึ่งจะต้องมีมติรับรองโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ จะต้องแจ้งข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองแล้วต่อรัฐภาคีทุกรัฐ

ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองจะมีผลบังคับใช้ต่อรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ ที่ได้มอบสัตยาบันสารหรือตราสารยอมรับของข้อแก้ไขแล้วในระยะเวลา 90 วัน หลังจากที่มีรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ เสียงส่วนใหญ่มอบสัตยาบันสารหรือตราสารการยอมรับดังกล่าวแล้ว ณ เวลาที่รับรอง หลังจากนั้น ข้อแก้ไขดังกล่าวให้จะมีผลใช้บังคับต่อรัฐอื่น ๆ 90 วันภายหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือตราสารยอมรับของตนแล้ว

### ข้อ 11 การระงับข้อพิพาท (Settlement of disputes)

เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ หรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการดำเนินการตามสนธิสัญญาฯ รัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องหารือร่วมกันเพื่อระงับข้อพิพาท โดยการเจรจาหรือโดยวิธีทางสันติอื่นๆ ที่รัฐเลือกใช้ซึ่งเป็นไปตามข้อ 33 ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยการประชุมรัฐภาคีสถิตสนธิสัญญาฯ

สามารถมีส่วนร่วมช่วยในการระงับข้อพิพาท รวมไปถึง การเสนอเป็นสื่อกลาง การเรียกร้องรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องให้เริ่มกระบวนการเจรจา และการเสนอแนะ กรอบเวลาสำหรับกระบวนการใดที่ได้ตกลงกัน โดยให้เป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ และกฎบัตรสหประชาชาติ

## ข้อ 12 ความเป็นสากล (Universality)

แต่ละรัฐภาคีจะต้องสนับสนุนให้รัฐที่ไม่ได้ เป็นภาคีของสนธิสัญญานี้ ลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติต่อสนธิสัญญานี้ โดยมีเป้าหมายให้ทุกรัฐปฏิบัติตามสนธิสัญญานี้

ข้อ 12 การลงนาม (Signature) ข้อ 14 การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ (Ratification, acceptance, approval or accession) ข้อ 15 การมีผลใช้บังคับ (Entry into force) ข้อ 16 ข้อสงวน (Reservations) ข้อ 17 ระยะเวลาและการถอนตัว (Duration and withdrawal) ข้อ 18 ความสัมพันธ์ กับความตกลงอื่น (Relationship with other Agreement) ข้อ 19 ผู้เก็บรักษาสนธิสัญญา (Depositary) และ ข้อ 20 ความแท้จริงของตัวบท (Authentic texts)

สนธิสัญญาฯ เปิดให้รัฐทั้งปวงลงนาม ตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2560 และจะมีผลใช้บังคับหลังจาก 90 วัน หลังจากที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร ตราสาร การยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ลำดับที่ห้าสิบแล้ว (ฮอนดูรัสได้ให้สัตยาบัน เป็นรัฐที่ห้าสิบ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2563 และจะมีผลใช้บังคับวันที่ 22 มกราคม 2564) สำหรับรัฐที่ มอบสัตยาบันสาร ตราสารการยอมรับ สารแสดงความ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ภายหลังจากวันที่ สัตยาบันสาร ตราสารการยอมรับ สารแสดงความ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร ลำดับที่ห้าสิบได้มีการ

มอบแล้วนั้น สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ 90 วัน หลังจากวันที่รัฐดังกล่าวได้มอบสัตยาบันสาร ตราสาร การยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสาร โดยสนธิสัญญาฯ ห้ามไม่ให้มีข้อสงวนต่อข้อบท

สนธิสัญญาฯ ไม่มีระยะเวลาจำกัด และแต่ละ รัฐภาคีมีสิทธิที่จะถอนตัวจากสนธิสัญญาฉบับนี้ หากรัฐนั้นเห็นว่าเหตุการณ์พิเศษอันเกี่ยวกับสนธิสัญญาฯ เป็นอันตรายต่อผลประโยชน์อันสำคัญยิ่งของประเทศ แห่งรัฐนั้น โดยรัฐจะต้องแจ้งการถอนตัวให้แก่ ผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาฯ การแจ้งการถอนตัวดังกล่าว จะต้องประกอบด้วยถ้อยแถลงของเหตุการณ์พิเศษ ซึ่งรัฐเห็นว่าเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์อันสำคัญ ยิ่งของตน และการถอนตัวจะมีผล 12 เดือน หลังจากวันที่ ผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาฯ ได้รับแจ้งการถอนตัว ของรัฐ อย่างไรก็ตาม วันสิ้นสุดระยะเวลา 12 เดือน รัฐภาคีที่ถอนตัวได้เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งทาง อาวุธ รัฐภาคีนั้นจะยังคงอยู่ภายใต้พันธกรณีของสนธิ สัญญาฯ นี้ และภายใต้พิธีสารเพิ่มเติมใดๆ จนกว่า รัฐภาคีนั้นจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งทาง อาวุธอีกต่อไป

การดำเนินการของรัฐภาคีตามสนธิสัญญาฯ จะต้องไม่กระทบต่อพันธกรณีของรัฐภาคีจะต้องปฏิบัติ ตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่มีอยู่ โดย เลขานุการสหประชาชาติได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้เก็บ รักษาสนธิสัญญานี้ สำหรับเนื้อหาของสนธิสัญญาฯ มีการจัดทำเป็นตัวบท 6 ภาษา ได้แก่ ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน และภาษารัสเซีย